T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 216
KARAR NO : 2015 / 231
KARAR TR : 6.4.2015

ÖZET: 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatı ile çalışmaya başlamış ve emekliye ayrılmış olan davacının, kalp rahatsızlığı nedeni ile gördüğü tedavi sırasında kullanılan ilaçlı stent bedelinin davalı kurumca karşılanıp karşılanamayacağına ilişkin uyuşmazlığın, İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : F.C.
Vekili : (Adli Yargıda): Av.M.E.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekilleri : Av.Y.Ç., Av.Ş.B.

O L A Y :1)Emekli Sandığına bağlı olarak 1984 yılında emekliye ayrılan davacı; tedavisinde kullanılan ve bedeli kendisi tarafından karşılanan bir adet ilaçlı stent bedeli olan 3.321,00-TL'nin tarafına ödenmesi istemiyle yaptığı 17.11.2008 günlü başvurusunun reddine ilişkin 07.01.2009 gün ve 1162413 sayılı Çanakkale Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü işleminin iptali ile anılan bedelin dava tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

2)Çanakkale İdare Mahkemesi; 30.6.2009 gün ve E:2009/106, K:2009/422 sayı ile işlemin iptaline karar vermiş; Çanakkale Bölge İdare Mahkemesinin; 28.10.2009 gün ve E:2009/1825, K:2009/1930 sayı ile bu kararı yetki yönünden bozması üzerine, Çanakkale İdare Mahkemesi; 29.12.2009 gün ve E:2009/674, K:2009/769 sayı ile dava dosyasının Ankara İdare Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

ANKARA 5.İDARE MAHKEMESİ: 24.2.2010 gün ve E:2010/231, K:2010/229 sayı ile, 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu'nun Geçici 139. maddesinde Sandık iştirakçilerinin tedavi giderlerine ilişkin hükümler yer almakta iken, bu Kanunun anılan hükmünün de yer aldığı bir kısım hükümlerini yürürlükten kaldıran ve Emekli Sandığına ilişkin getirilen hükümleri 1 Ekim 2008 tarihinden itibaren yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına almak, bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek, sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş, "Genel Sağlık Sigortası Geçiş Hükümleri" başlıklı Geçici 12.maddesinin 8.fikrasında; ilgili kanunları gereği tedavi yardımları karşılanan kişilerin, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte herhangi bir işleme gerek kalmaksızın, bu Kanun açısından genel sağlık sigortalısı veya genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi sayılacağı kurala bağlanmış, "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 101. maddesinde ise; Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanunun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği hükmünün yer almış olduğu; dava dosyasının incelenmesinden; emekli olan davacı tarafından, tedavisinde kullanılan ve bedeli kendisi tarafından karşılanan bir adet ilaçlı stent bedeli olan 3.321,00-TL'nin tarafına ödenmesi istemiyle yapılan 17.11.2008 günlü başvurunun reddine ilişkin 07.01.2009 gün ve 1162413 sayılı Çanakkale Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü işleminin iptali ile anılan bedelin dava tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığının anlaşıldığı; bu durumda; 5434 sayılı Kanun kapsamındaki tedavi giderlerinden kaynaklanan uyuşmazlıklar idari yargı yerlerinde görülüp çözümlenmekte iken, 5510 sayılı Kanun ile, 5434 sayılı Kanunun tedavi giderlerine ilişkin hükümlerinin 01.10.2008 tarihinden itibaren yürürlükten kaldırıldığı, aynı Kanun'da sağlık sigortasına ilişkin hükümlerin düzenlendiği, davacının, tedavisinde kullanılan tıbbi malzeme bedelinin ödenmesi için başvuru yaptığı tarihte 5510 sayılı Kanun'un yürürlükte olduğu göz önüne alındığında, malzeme bedelinin ödenip ödenmeyeceği hususu anılan Kanun hükümleri uyarınca değerlendirileceğinden, daya konusu uyuşmazlığın yukarıda yer verilen Kanun hükümleri uyarınca adli yargı yerince (İş Mahkemelerinde) görülüp çözümlenmesi gerektiği sonucuna varıldığı gerekçesiyle; davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş; itiraz edilmesi üzerine bu karar Ankara Bölge İdare Mahkemesinin 20.10.2010 gün ve E:2010/5847, K:2010/7149 sayılı kararıyla onanmış ve kesinleşmiştir.

3) Davacı bu kez; Çanakkale İdare Mahkemesinin E:2009/106 K:2009/422 ve 30.06.2009 günlü kararına istinaden Sosyal Güvenlik Kurumunca tarafına ödenen ilaçlı stend bedelinin; Ankara İdare Mahkemesince, davanın görev yönünden reddine karar verilmesi üzerine, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığınca 23.12.2010 gün ve 19-493.416 sayılı yazısıyla geri istenildiğini, bu yazıya 31.12.2010 tarihli dilekçesiyle itiraz ettiğini; ilaçlı stend bedelinin geri istenmesi işleminin usul ve yasaya aykırı olduğunu ifade ederek; SGK'na borçlu olmadığının tespitine karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Çanakkale İş Mahkemesi; 7.6.2013 gün ve E:2011/10, K:2013/240 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek

davanın reddine karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine bu karar Yargıtay 10.Hukuk Dairesinin 28.11.2014 gün ve E:2014/19828, K:2014/24805 sayılı kararıyla, görev noktasından bozulmuştur.

ÇANAKKALE İŞ MAHKEMESİ: 9.2.2015 gün ve E:2014/564, K:2015/31 sayı ile, dava dilekçesinin ve idarenin cevap dilekçesine geniş olarak yer verdikten sonra, aynen; " Mahkememizce bilirkişi incelemesi yaptırılmış bilirkişi raporunda; Davacıya 05/11/2008 tarihinde kritik koroner damarına 3.0 çapxl6 uzunluk (mm) ebatında 1 adet ilaç salımı yapan stend uygulandığı, hastaya uygulanan söz konusu stendin referans damara çapının 3.0 mm nin altında olmadığı bu haliyle SUT'a ilave edilen 7.3.25 numaralı maddenin (a) bendinde aranan şartın somut olayda bulunmadığı, yine davacıya kullanılan stend uzunluğunun yukarıdaki maddede aranın 15 mm nin üzerinde olduğu yine teknik bölümünde yapılan değerlendirmeler kısmında da açıklandığı üzere davacıya kullanılan stend çeşidinin zorunlu olmamakla birlikte hastanın diyabetik oluşundan dolayı tercih sebebi olabileceği görülmekle yapılan bu tespitin ve değerlendirmelerle göre davacıya uygulanan ilaç salınımlı stend uygulaması nedeniyle yapılan ilaçlı stend kullanım bedelinin SUT un 7.3.25 a maddesi gereğince bedelinin kurumca ödenmesini gerektirir şartları taşımadığı anlaşılmış ise de 15/10/2010 tarihli karardan önce davacıya stend uygulamasının yapıldığı tarih olan 05.11.2008 tarihi itibari ile tedavi yardıma ilişkin uygulama tebliğlerinde ve ekindeki listelerde ilaçlı kroner stendlerin hangi durumlarda kullanılması gerektiği ve nasıl bir ödeme yapılacağına dair kesin bir kural bulunmadığı, yönünde rapor ibraz etmiştir.

Dava tedavi giderlerinin tahsili istemine ilişkindir.

Mahkememizce yapılan yargılama, toplanan deliller, bilirkişi raporları, tıbbi raporları ve tüm dosya kapsamına göre; Davacının diyabet ve kolestrol yüksekliği hastalıkları olduğu, kalp damar hastalığı ile ilgili olarak yapılan ajiyografi sonucunda yapılan kalbin sol ön damarında tespit edilen darlık nedeniyle balon ajiyoplasti yapıldığı, buna göre Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyolji Ana Bilim dalının 5.11.2008 tarihli raporuna göre ilaç salınımlı yapan stendt uygulandığı, davacı Fatma Cengiz e uygulanan stend tedavisinin öncelikle tıbbi yaklaşım olduğu konusunda teknik yönden yapılan değerlendirmede kanaate varıldığı ancak davacıya uygulanan stendtin referans damaraçapının 3 mm nin altında olmadığı bu haliyle SUT ta ilave edilen 7.3.25 numaralı maddenin a bendinde aranan şartın somut olayda bulunmadığı, davacıya kullanılan stendt uzunluğunun 15 mm üzerinde olduğu, davacıya kullanılan stendt çeşidinin zorunlu olmamakla birlikte hastanın diyabetik oluşundan dolayı tercih sebebi olabileceği, ancak yürürlükteki mevzuat hükümlerine göre SUT un 7.3.25 a maddesi gereğince ilaçlı stend kullanım bedelinin kurumca ödenmesini gerektirir şartları taşımadığı, bu nedenle de davacı tarafın talebinin yerinde olmadığı, Yargıtay 10.Hukuk Dairesinin Mahkememize emsal teşkil eden ilamları da göz önünde tutularak ve Yargıtay 10.Hukuk Dairesinde belirtilen gerekçelerin bilirkişi heyeti tarafından tanzim edilen raporda gösterildiği, bu nedenle davacı tarafın davasının hukuki dayanağı olmadığı kanaatine varılarak davanın reddine karar verilmiştir.

Mahkememizin 07.06.2013 tarih 2011/10 Es. 2013/240 Karar sayılı kararı temyiz edilmekle Yargıtay 10 Hukuk Dairesinin 28.11.2014 tarih ve 2014/19828 Es. 2014/24805 Karar sayılı kararı ile Bozulmasına karar verilmiş ve Mahkememizin 2014/564 Es. sırasına kaydı yapılmıştır.

Mahkememizce yapılan yargılama, toplanan deliller ve tüm dosya kapsamına göre; her ne kadar davacı kendisine tedavisi kapsamında sosyal Güvenlik Kurumunca ödenen ilaçlı stend bedelinin SGK kurumu tarafından geri istenmesi üzerine bu işlevin usul ve yasaya aykırı olduğundan kendisine ödenen paranın geri ödenmemesi gerektiğinin ve bu sebeple SGK ya borçlu olmadığının tespitine karar verilmesini talep etmiş ise de 5434 sayılı Kanun kapsamında iştirakçi olarak emekli aylığı alan davacının, 5510 sayılı kanunun geçici 4. Maddesinde değişiklik getiren 5754 sayılı kanunun yürürlüğe girmesinden önce mevcut statüsünde bulunduğu göz önünde bulundurularak, yine SGK tarafından tesis edilen işlemlerin idari işlem ve idari eylem niteliğini korumaya devam edeceğinden bu işlemlerin iptali için açılan davaların çözüm yerinin idari yargı yeri olduğu açık olduğundan 6100 sayılı HKM nın 114/1-b maddesine göre dava şartı olan yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle davanın usulden reddine karar vermek gerekmiş ve yargı yolu uyuşmazlığı nedeniyle dosyanın uyuşmazlık mahkemesine gönderilmesine karar verilerek aşağıdaki hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

Dava dilekçesinin USULDEN REDDİNE,

Dosyanın yargı yolunun belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ..." karar vermiş; bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiş ve Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇEUyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 6.4.2015 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İş Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. ve 14. maddesi kapsamında başvuruda bulunulmuş olduğu, Yasa'nın 14. maddesine göre olumsuz görev uyuşmazlığı bulunduğunun ileri sürülebilmesi için davanın "tarafları, konusu ve sebebinin aynı" olması koşulunun öngörülmüş bulunması karşısında; adli ve idari yargı yerleri arasında, davacının tedavisi sırasında kullanılan stent bedelinin idarece karşılanıp karşılanamayacağı yönünden" görev uyuşmazlığı doğduğunun kabul edilmesi uygun olacaktır.

2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı

merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli merciin belirtilmesi için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamakta ise de, davanın taraflarınca başvuruda bulunulmadığı gözetilerek, İş Mahkemesi'nce re'sen yapılan başvurunun 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacaktır.

Öte yandan, İş Mahkemesi'nce, 2247 sayılı Yasada öngörülen durumun aksine, idari yargı dosyası temin edilmeden başvurulduğu görülmekte ise de; uyuşmazlığa ilişkin bilgi ve belgelerin adli yargı dosyasında bulunduğu, idari yargı kararının kesinleşme durumunu gösteren onaylı bir örneğinin Mahkemesinden istenildiği ve sonuçta usule ilişkin başka bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının kalp rahatsızlığı nedeni ile gördüğü tedavi sırasında kullanılan ilaçlı stent bedelinin davalı kurumca karşılanıp karşılanamayacağına ilişkin bulunmaktadır.

Olayda; Emekli Sandığı iştirakçisi olarak 7.7.1984 tarihinde emekliye ayrılan davacınıntedavisinde kullanılan ve bedeli kendisi tarafından karşılanan ilaçlı stent bedeli olan 3.321,00-TL'nin tarafına ödenmesi istemiyle yaptığı 17.11.2008 günlü başvurusunun reddine ilişkin 07.01.2009 gün ve 1162413 sayılı Çanakkale Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü işleminin iptali ile anılan bedelin dava tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açtığı; İdare Mahkemesinin ilk olarak verdiği iptal kararına istinaden davalı Kurumca kendisine ilaç bedelinin ödendiği; ancak daha sonra dosyanın yetki nedeniyle gönderildiği idare mahkemesince davanın görev yönünden reddine karar vermesi üzerine, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığınca 23.12.2010 gün ve 19-493.416 sayılı yazısıyla sözkonusu bedelin geri istenildiği, davacının bu yazıya itiraz ettiği, adli yargı yerinde de ilaçlı stend bedelinin geri istenmesi işleminin usul ve yasaya aykırı olduğunu ifade ederek; SGK'na borçlu olmadığının tespitine karar verilmesi istemiyle dava açtığı anlaşılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 inci ve Geçici 4 üncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı

üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları ve tam yargı davaları kapsamında bulunan, 5510 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatı ile çalışmaya başlamış ve emekliye ayrılmış olan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Çanakkale İş Mahkemesinin yönteme aykırı başvurusunun kabulü ile, Ankara 5.İdare Mahkemesinin 24.2.2010 gün ve E:2010/231, K:2010/229 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Çanakkale İş Mahkemesinin yönteme aykırı BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 5.İdare Mahkemesinin 24.2.2010 gün ve E:2010/231, K:2010/229 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 6.4.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT